

satte Samarbejdet med det radikale Parti ved sidste Valg, var det, fordi vi ikke vilde ind paa et nyt Eksperiment nu under Krigen — Ministeriet et udtrykkeligt Mandat til at blive siddende Krigssituationen ud og søge en ny Valglov gennemført, og Krigssituationens Afslutning har ved Siden deraf rejst Grundlovsspørgsmaalet, som selvfølgelig ogsaa maa løses inden Valget, hvis vi ikke, som Statsministeren Gang paa Gang har gjort opmærksom paa, skal fremkalde et tredje Folketingsvalg i eet Aar, unyttigt, hvis det paa nogen Maade kan undgaas. Alt dette er saa soleklart, at det kun er en overfladisk Appel til et overfladisk Publikum, der kan faa nogen til at tro noget andet. Derfor er det meget godt, at disse Spørgsmaal en Gang imellem bliver gennemdrøftet ogsaa her, og derfor tror jeg, heller ingen Skade det er til, at man har taget det ærede Partis Betænkning til Udgangspunkt for en saadan lille Debat, for det har vistnok alle lagt Mærke til, at Tonen her i Salen, ogsaa fra Venstres og fra konservativ Side, Argumentationen og hele Behandlingsmaaden, er en ganske anden end den, der anvendes ude paa Møderne og i Pressen. Derfor ønsker vi i saa høj Grad denne Forhandling forlagt her til Salen, for her tales der dog under et vist Ansvar.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg vil gerne have Lov til at gøre en kort Bemærkning til Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 5 til Punkt 3, Forslaget om at lade Bestemmelsen om, at Valgretsalderen til Folketinget nedsættes, udgaa. Der er gjort en Række Bemærkninger derom, og man har, særlig fra Statsministerens Side, baade i Dag og tidligere, stærkt fremhævet det Hensyn, der her er at tage til Nordslesvigerne Tilbagevenden, idet den Valgretsalder, de nu har, er lavere end den, vi efter den gældende Grundlov har her i Landet. Men der er et andet Argument, jeg gerne vilde fremføre for at delagtiggøre den modne Ungdom i Retten til Afstemning til Folketinget, og det er dette, at denne Ungdom i vore Dage har Indflydelse paa næsten alle de store Organisationer, der er dannede her i Landet. Ingen, som har fulgt Folketingets Virksomhed i den nu afsluttede Krigsperiode, kan være i Tvivl om, hvor stor en Magt Organisationerne har i dette Land. Vi har alle erfaret det, baade naar de Organisationer, som er anførte af det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), traadte frem og forlangte Verdensmarkedets Priser i Krigssituationen, og

naar andre Organisationer bagefter traadte frem og forlangte Lønninger i Forhold dertil. Og naar Organisationerne stadig, snart den ene og snart den anden, møder frem med deres Særkrav og Særinteresser overfor Folketinget, som skulde være en Repræsentation for hele Befolkningen, har det ofte skortet Rigsdagen paa Styrke til at imødegaa disse Krav.

Men hvordan vil det ikke gaa i Fremtiden, hvis Organisationernes Magt øges, hvad alt tyder paa vil ske, og hvis Folketingets Magt ikke øges i tilsvarende Grad? Bliver det saaledes, at Ungdommen med dens talstærke Aargange faar en afgørende Indflydelse indenfor alle Organisationerne, saa bør den ogsaa være repræsenteret i Landets Folketing, for at Folketinget kan optræde med tilstrækkelig Myndighed paa hele Befolkningens Vegne. Vi vil ellers let i Fremtiden komme til at opleve dette, at Folketinget, Parlamentarismen, svækkes Dag for Dag, at Kredse med andre Styreformer, Organisationerne, faar en Indflydelse, der vokser saa langt, saa højt frem, at de tager Magten fra Folkerepræsentationen.

Jeg ved meget vel, at mange af de ældre, mange af de gamle graanende Førere for Venstre og det konservative Folkeparti, som modsætter sig dette, mener, at de paa dette Punkt har Tilslutning blandt Vælgerne i Almindelighed. De har ganske sikkert ogsaa Tilslutning hos mange ældre Vælgere, der er kommet til det Tidspunkt i deres Udvikling, som mange ikke undgaar, at de ikke længere forstaa Ungdommen og Ungdommens Krav og vender sig derimod med en Stædighed og Stivhed, som Ungdommen heldigvis hidtil har haft Magt til at overvinde. Jeg tror imidlertid, at man fra den Side regner med, at der ogsaa langt ind i det socialdemokratiske Parti og i det radikale Venstre findes mange Vælgere, som er betænkelige ved Bestemmelsen om Valgretsalderens Nedsættelse til det 21de Aar; men deri tror jeg nu, man tager fejl. Jeg tror, der i de demokratiske Partier er fuld Forstaaelse af, at skal Folketingsparlamentarismen og Folketinget med Myndighed kunne vedblive at være et Udtryk for hele Folket, gives der ikke nogen sikrere Vej dertil end ogsaa virkelig at lade Folketinget blive et Udtryk for hele Befolkningen, ikke alene for de midaldrende og for Alderdommen, men ogsaa for den modne Ungdom.

Jeg vil derfor anbefale at stemme imod det Ændringsforslag, der her